

paa den Revolution, som det ærede Medlem for Frederiksberg (Ottosen) vil føre dem til.

Formanden: Jeg henstiller til ærede Medlemmer at begrænse deres Udtalelser saaledes, at Aftenmøde kan undgaaes.

M. Madsen: Der er et Par Bemærkninger af den ærede sidste Taler (Holm), som jeg ikke kan undlade at svare paa. Det er jo en gammel Strid, som blev dragen frem igen, en Strid fra den Tid, Skoleloven var under Behandling, hvor det fra den Side, det ærede Medlem tilhører, hed, at Højre og Socialdemokratiet nu havde forenet sig i deres Bestræbelser. Jeg vil kun gøre opmærksom paa, hvad selve Hovedsagen angaar for dette Lovforslags Vedkommende, at jeg skønner ikke, at det ærede Medlem har Ret deri, at de Principper, der her ere fremsatte, have været hyldede af Højre i al sin Almindelighed. Tværtimod. Jeg vil hævde, at Grundforandringen, som her nu sker, nemlig den 3die Linie og den lettere Adgang fra Trin til Trin, netop er noget, som Højre for Universitetets Vedkommende har modsat sig. Man har tværtimod holdt paa den klassiske Dannelse som det eneste nødvendige og det eneste saliggørende ogsaa nu til Dags. Altsaa, set fra et skolemæssigt Standpunkt, tror jeg ikke, det ærede Medlem har Ret i, at Højre har støttet, hvad der her er foreslaaet. Men jeg glæder mig naturligvis over, at de Anskuelse, jeg tillod mig at udtale, nu regnes for at tilhøre Højre i Almindelighed, thi hvis det skulde være et Angreb paa Partiet, hvad jeg dog ikke tror for det ærede Medlems Vedkommende, at disse Anskuelse faldt sammen med Socialdemokratiets, da siger jeg, at det tværtimod tjener Højre til Ære. Det viser netop, at paa et af de aller vanskeligste og farligste Punkter paa hele Undervisningsområdet, har Højre altsaa været i Stand til at følge med og finde de Fremskridt, som ere nødvendige ifølge den sociale Udvikling, som har fundet Sted her. Jeg tror derfor, at hvis det er rigtigt, hvad det ærede Medlem siger, at Højres og Socialdemokratiets Standpunkter falde sammen her, tjener det til Ære for Højre, og jeg tror, at det viser, at dette Parti er mere livskraftigt, end d'Herrer i Almindelighed ere tilbøjelige til at tro. Maa jeg saa blot over for det ærede Medlem for Valby (Oscar Hansen) gøre opmærksom paa — jeg skal begrænse mig meget stærkt —, at det var nogle meget grølle Eksempler

paa Studentervisdom, han fremførte. Ogsaa jeg har tidligere, ganske vist i mine unge Dage, haft en usædvanlig Respekt for den akademiske Lærdom. Jeg indrømmer, at den er falden noget af med Aarene, men paa den anden Side tror jeg ikke, at det ærede Medlem har Ret i, at det staaer saa tarveligt til i al Almindelighed, som man kunde tro efter de Eksempler, han fremførte. Jeg vil gøre opmærksom paa, hvad det ærede Medlem vist nok selv vil indrømme, at de Eksempler, han fremførte, ikke ere en Følge af Uvidenhed, men simpelt hen af Forfjamskelse. Man faar i alt Fald ikke mig til at tro, at nogen Student i Almindelighed ikke skulde vide, at Danmark ikke har 700 Millioner Indbyggere. Det er ikke Uvidenhed, men Forfjamskelse, og en Mængde af de andre Eksempler kan forklares paa samme Maade. Med Hensyn til det, jeg fremdrog om Regnefærdigheden vil jeg sige, at jeg maaske er bleven lidt misforstaaet ikke alene af det ærede Medlem, men af flere andre, idet jeg kun mente, at Regnefærdigheden for Studenternes Vedkommende, i hvert Fald af den matematiske Retning, ikke stode paa et forholdvist saa ringe Standpunkt som i Kendskab til Modersmaalet. I det mindste gaar min Erfaring i den Retning, og den er ikke saa lille endda, at i de Klasser, som jeg har gennemgaaet som Elev, og hvor jeg senere har været Lærer, har Forholdet været det, at en Mængde akademiske Borgere have været Elever. Og jeg maa tilstaa, at medens det f. Eks. om Seminaristerne kunde siges, at deres Standpunkt i Brug af Modersmaalet gennemgaaende var højt, kunde det samme ingenlunde siges om Studenterne, tværtimod. Jeg har derhos den Opfattelse for den matematiske Linies Vedkommende, at hvad Regnefærdigheden angaar, er den meget forskellig for hver enkelt Skole, og det ligger ganske simpelt i, hvorvidt Matematiklæreren i de tre sidste Aar har været tilbøjelig til at lade sine Opgaver og Deduktioner følges af Talbeviser.

Formanden: Folketingsmanden for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds har begæret Ordet for tredje Gang. Det Samtykke, som i den Anledning udkræves, forudsætter jeg som givet, hvis ingen gør Indsigelse. (Ophold). Det ærede Medlem har Ordet.

Ottosen: Jeg skal kun fatte mig meget kort. Hvis dette var en Diskussion paa et almindeligt Møde, vilde jeg være